

[Vanggaard.]

synes jeg, det ærede Medlem havde gjort bedst i ikke paa den Maade at drage denne Sag frem her i Dag, hvis det da er hans Agt og Ønske, at der først og fremmest skal være Ro om dette Spørgsmaal.

Hauge: Jeg forstaar jo nok, at det ærede Medlem Hr. Vanggaard nu helst vil slippe for, at man beskæftiger sig med Sagen, og det skal jeg heller ikke gøre nogle videre Bemærkninger til. Det ærede Medlem har det saaledes, at han gerne vil forpagte for sig at kunne kritisere og insinuere ude i Pressen, og saa skal vi andre tie stille til det, men det gaar nu ikke.

Det ærede Medlem skulde i det hele taget holde sig til det, der er det rigtige. Nu siger han, at jeg har bebrejdet ham, at han har sagt her, at de Oplysninger, der var givet af Selskaberne, ikke var rigtige. Nej, jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem noget som helst desangaaende. Jeg har sagt, at jeg forstod ikke, hvad han sigtede til, men det er ikke det samme som at bebrejde det ærede Medlem noget. Hvis det ærede Medlem virkelig ligger inde med Beviser for, at de paagældende Selskaber har givet forkerte Oplysninger, er der ikke noget at bebrejde ham, og jeg har heller ikke bebrejdet ham noget.

Det ærede Medlem sagde, at jeg endvidere bebrejdede ham, at han havde rejst Kritik mod Driften af Minerne paa Grønland. Nej, jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem noget som helst med Hensyn til denne Kritik, der er rejst, før Staten fik Tillægsoverenskomsten med Selskaberne. Det, jeg har bebrejdet det ærede Medlem — og det har jeg gjort Ret i — er, at det ærede Medlem fremdeles giver det Udseende af, at Sagen er omgivet med Mystik, og oven i Købet siger, at den trænger til Undersøgelse i en sagkyndig Kommission. Jeg siger til det ærede Medlem: Hvis det er det ærede Medlems Mening, at Sagen forholder sig saaledes, at den trænger til Undersøgelse i en sagkyndig Kommission, saa bør det ærede Medlem ikke afholde sig fra at stille Forslag derom paa rette Sted, saa bør han ikke blot nøjes med at fremsætte en saadan Bemærkning, han bør virkeliggøre sin Plan desangaaende, thi ellers tjener Bemærkningen kun til at øge Mystikken og til, at nye Insinuationer kan fremsættes.

Jeg har aldrig lagt Skjul paa, hverken overfor Rigsdagen eller paa anden Maade, at den Kontrakt, som Staten fik i 1914,

hvorefter Selskabet fik sin Koncession forlænget for 24 Aar, formede sig ugunstigt, efterhaanden som Tiden gik, og jeg har heller ikke lagt Skjul paa, at den Tillægs-overenskomst, som det lykkedes mig at faa sluttet med Selskabet i 1926, burde have været bedre, Staten burde have haft mere. Der kunde imidlertid ikke af mig skaffes noget bedre til Veje, og jeg kan da kun glæde mig med, at det ærede Medlems Partifælle, den højtærede nuværende Indenrigsminister, som har Forudsætninger for at kunne dømme om dette Forhold, har sagt det samme her i Dag.

Jeg vil henstille til det ærede Medlem, hvis han virkelig mener, at Sagen trænger til en Undersøgelse, da ikke at nøjes med at antyde det og snakke om det, skrive om det og lade sig interviewe om det, men stille Forslag derom. Det ærede Medlem sagde nu, at Kritikken havde haft til Følge, at den nuværende Indenrigsminister havde faaet sluttet en god Overenskomst. Ja, det ved jeg ikke. Jeg tror, at den nuværende Indenrigsminister har kunnet slutte den Overenskomst, han har faaet sluttet i Foraaret, ganske uanset de Artikler, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard har været med til at faa optrykt i „Jyllandsposten“. Jeg tror slet ikke, den nuværende Indenrigsminister har ladet sig paavirke af disse Artikler.

Vanggaard: Paa en hel Del Punkter tog det ærede Medlem Hr. Hauge sine Bebrejdelser tilbage. Han beklagede sig over, at jeg havde sagt, at han havde bebrejdet mig det og det, og sagde, at han havde ikke bebrejdet mig det. Naa, saa er det naturligvis ude af Verden. Men ikke desto mindre kom det ærede Medlem derefter med en meget stærk Bebrejdelse mod mig paa Grund af, hvad jeg har skrevet i „Jyllandsposten“, og sagde, at jeg havde insinueret i Pressen. Jeg anerkender ikke det ærede Medlems Berettigelse til at bruge et saadant Udtryk om det, jeg har skrevet i „Jyllandsposten“. Jeg har støttet den Kritik, der har været fremme, det er rigtigt, men jeg mener, som sagt, ikke, at det ærede Medlem er berettiget til at sige, at denne Kritik har været fuld af Insinuationer.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at jeg vilde omgive denne Sag med Mystik. Det er heller ikke rigtigt. Jeg har netop ønsket at faa fuld Klarhed. Det er rigtigt, at jeg har givet Tilslutning til, at den skulde undersøges af en sagkyndig Kommission. Siden denne Kritik blev